

[Nedergaard.]

det for Sagen, og kom til at høre lidt nærmere om deres Planer. Vi kan ikke forstaa, det er nødvendig at forcere Sagen saaledes frem, at der ikke gives os denne Lejlighed. Jeg vil for Resten gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om det var klart for ham i Fredags, at Rigsdagen skulde blive inde efter Paaske, thi i saa Fald havde det været i høj Grad ønskeligt, om vi i Udvalget havde faaet Besked derom. I saa Fald vilde der have været god Lejlighed til efter Paaske at tage over og se paa Forholdene. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Herom kunde jeg selvfølgelig intet vide, det var først i Lørdags, at Statsministeren efter Samraad med Partierne talte derom.) Naa, Tak.

Mange af vore største Virksomheder har haft Revisorer, der nærrede Tillid til de betydelige Mænd, som stod i Spidsen for disse Virksomheder, og til deres Ord om, at alt var i Orden, og det har mange Gange været til stor Skade for vort Land. Vi, der sidder i Udvalget, har set adskillige Mænd, for hvem vi har den største Højagtelse, gøre gældende, at den foreliggende Plan er god og sund, men det er alligevel ikke tilstrækkeligt for et Udvalg, naar det skal stemme for den. Naar vi bliver sat ind i et Udvalg, bør vi dog ligesom Revisorer, der skal gennemgaa en stor Sag, have Ret til ved Selsyn og efter de Evner, hver nu sidder inde med, at skønne over den paagældende Sag.

Det vilde ogsaa have været ønskeligt, om Udvalget havde faaet Lejlighed til at tale med fremtrædende Mænd ved Københavns Universitet, saa det kunde have faaet et Indtryk af, i hvilket Omfang denne Ordning kan blive en Aflastning for Københavns Universitet, baade hvad Studenternes Uddannelse og hvad de fremtidige Udgifter til Udvidelser angaar. Dertil kommer, at denne Sag er blevet behandlet under en hurtigt fremskridende Krise. Vi har alle sammen en Følelse af, at der i den kommende Tid vil blive saare haardt Brug for Penge. Paa Holmslandsklit boede en Gang en Præst med en stor Børneflokk. Kaarene var smaa, og det skete af og til, at et af Børnene kom og sagde: Far, jeg trænger til nye Træsko — den Gang brugte de nemlig ikke Støvler og Sko. Hver Gang det skete, maatte alle Børnene stille, og den, der trængte haardest til Træsko, fik dem, medens de, der nogenlunde kunde klare sig, maatte vente. Jeg vilde mene, at Stillingen i dette Tilfælde ogsaa er saaledes, at man maatte kunne

vente og se Tiden lidt an, se, om der ikke skulde vise sig en Lysning i den nuværende Krise. Jeg vil derfor henstille til Tingets ærede Medlemmer at stemme imod, at dette Lovforslag ophøjes til Lov paa det nuværende Tidspunkt.

Jeg vil gerne gøre endnu et Par Bemærkninger. Da der er saa mange af Udvalgets Medlemmer, som i Betænkningen har givet Udtryk for Tilslutning til Lovforslaget, og da der derfor er Mulighed for, at Forslaget bliver vedtaget, saa ved vi jo, at denne Sag senere vil melde sig igen. Men kommer den igen, vil jeg ønske, at Stillingen i hvert Fald maatte blive den, at der mellem, hvad Aarhus og Eggen omkring Aarhus kan yde til Planens videre Udvikling, og hvad Statskassen kan give, bliver en bred Margin, der udfyldes af de forskellige Dele af den jydsk Befolkning. Jeg vilde ønske, at denne Sag ikke maatte komme videre, inden der blev en saadan Tilslutning fra alle forskellige Dele af Jylland, at det med Sandhed kunde siges, at det, der rejses i Aarhus, bliver et virkelig jydsk Universitet.

Men som Forholdene ligger, og som Behandlingen har formet sig i Udvalget, vil jeg indtrængende opfordre til at stemme imod Forslaget.

Kr. Johansen: Som ærede Medlemmer vil se, findes mit Navn blandt det Flertal, der indstiller Lovforslaget til Vedtagelse. Men inden vi stemmer, vil jeg dog gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger.

Oprindeligt vilde jeg have foretrukket en anden By fremfor Aarhus, naar Talen var om, hvor det jydsk Universitet skulde ligge, og denne anden By, som jeg vilde have foretrukket, er Viborg. Oprindeligt stod Debatten om, hvilken af de to Byer der skulde foretrækkes, men dette Spørgsmaal, Aarhus eller Viborg, er jo egentligt afgjort for længe siden, det er ikke det, der stemmes om nu; allerede for en 3—4 Aar siden blev det for saa vidt afgjort ved de Beslutninger, der den Gang blev taget. Det, der stemmes om nu, er, om der skal være et Universitet i Jylland, eller der intet skal være, der stemmes for eller imod det jydsk Universitet. Det er i Virkeligheden det, det i Øjeblikket drejer sig om, og som Tilhænger af det jydsk Universitet er jeg derfor med til at indstille det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse og til at anbefale ærede Medlemmer at stemme derfor.

Maa jeg saa lige med Hensyn til de